

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118368144
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6118368144.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu - SetCar sk, a. s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, v zastúpení právne - JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom E. X., XXX XX Z., proti žalovanému - KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441 Bratislava, v zastúpení právne - JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom M. H. X/A, XXX XX C. o zaplatenie 137,08 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 42C/19/2019-225 zo dňa 19.6.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 137,08 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 137,08 EUR od 27.12.2017 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi zároveň priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania (prvoinštančné a odvolacie) v rozsahu 100%.

2. Na základe vykonaného dokazovania, pri právnom posúdení veci postupujúc podľa § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „PZPZ“) ďalej podľa § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka konštatoval dôvodnosť žaloby a jej vyhovet v celom rozsahu.

3. Vykonané dokazovanie preukázalo, že dňa 10.11.2017 došlo v Žiline ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené vozidlo Škoda Octavia, ev.č. ZA 771FD spoločnosti Slovenská Logistická s.r.o., spôsobenej prevádzkou motorového vozidla Opel Astra ev. č. ZA 684EA, poisteného v poisťovni žalovaného. V bezprostrednej súvislosti s uvedenou udalosťou žalobca a poškodená spoločnosť Slovenská Logistická s.r.o., so sídlom Žilina, uzavreli dňa 20.11.2017 zmluvu o nájme č. 522, na základe ktorej žalobca ako prenajímateľ prenajal poškodenému ako nájomcovi motorové vozidlo Nissan Qashqai ev. č. BL 481OK na dobu od 20.11.2017 počas nevyhnutného času opravy za cenu s uvádzaným denným nájomným 64,80 EUR a zmluvným nájomným 44,40 EUR. Faktúrou č. 170545 zo dňa 1.12.2017, (splatnou 15.12.2017) žalobca fakturoval poškodenému za nájom vozidla od 20.11.2017 do 1.12.2017 (t.j. 12 dní nájmu) sumu 444 EUR bez DPH. Žalobca nadobudol pohľadávku od poškodeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 1.12.2017 vo výške 444

EUR titulom nároku voči žalovanému podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z.z. za užívanie náhradného vozidla za odplatu vo výške 444 EUR. Zmluvné strany v čl. 5 zmluvy sa dohodli na vzájomnom započítaní záväzkov a to odplaty postupcu voči pohľadávke postupníka, ktorú mal voči postupcovi na základe nájmu náhradného vozidla vo výške 444 EUR vyúčtovanej faktúrou č. 170545. Postúpenie bolo postupcom listom bez uvedeného dňa vyhotovenia oznámené žalovanému s výzvou na plnenie na účet postupníka - žalobcu. V súdnej veci okresný súd konštatoval aktívnu legitimáciu žalobcu v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 1.12.2017, postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 444 EUR a v čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpená pohľadávka vo výške 444 EUR voči žalovanému za odplatu vo výške tejto sumy zodpovedá faktúre č. 170545.

4. Z listinného dôkazu výpisu z účtu žalovaného zo dňa 11.12.2017 vyplynulo, že na faktúru č. 170545 poskytol čiastočnú úhradu vo výške 306,92 EUR titulom totožnej škodovej udalosti.

5. V súdnej veci okresný súd hodnotil nárok žalobcu voči žalovanému ako nárok vyplývajúci z § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. voči poisťovni, u ktorej je poistená osoba zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Tým považoval za preukázanú aj pasívnu legitimáciu žalovaného. V danej veci okresný súd považoval za nepochybné, že poškodený v dôsledku škodovej udalosti bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo, stalo sa tak v dôsledku poistnej udalosti zavinennej škodcom, t.j. poistencom žalovaného, trvanie doby nájmu 12 dní bolo nepochybné. Záväzok nájomcu vznikol užívaním vozidla, nie vyúčtovaním a je úplne nezávislý od vôle škodcu či poisťovne, ktorá likviduje po škodcovi poistnú udalosť. Následne dňa 1.12.2017 poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil pohľadávku voči žalovanému ako poisťovni titulom náhrady škody poškodením vozidla, ktorá mu vznikla tým, že počas nemožnosti užívania poškodeného vozidla si musel zapožičať náhradné vozidlo za odplatu 444 EUR. Tým, že žalobca nadobudol pohľadávku, musel zaplatiť dohodnutú odplatu. Ďalej tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka a započítanie bolo voči nej, ako nároku voči poisťovni irelevantné. V žiadnom prípade súd nezistil, že by žalobca vykonal akýkoľvek úkon pristúpenia k dlhu poškodeného, ktorý mal poškodený voči nemu. Takéto konanie podľa názoru súdu by bolo iracionálne, nakoľko ak by chcel žalobca prebrať dlh nájomcu voči nemu samému, vykonal by odpustenie dlhu. Veriteľ nemôže prebrať dlh (resp. pristúpiť k dlhu) dlžníka voči veriteľovi samému, nakoľko to vylučuje výklad ust. § 531 Obč. zákonníka.

6. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súd nezistil neprimeranosť odplaty za nájom vozidla. Spornou nebola ani skutočnosť, že poškodený užíval vozidlo po dobu 12 dní, t. j. až do navrátenia poškodeného vozidla do pôvodného stavu. Pokiaľ žalovaný v rámci likvidácie poistnej udalosti krátil poistné plnenie, toto bližšie nešpecifikoval. V rámci tohto súdneho konania nenavrhol a ani sám nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by skrátenie poistného plnenia nejakým spôsobom preukázal. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky a výšky denného nájomného. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o neprimeranosti výšky denného nájmu, napokon hodnotí súd za absurdné, aby poškodený zisťoval ponuky najnižšej ceny nájomného v rôznych autopožičovniach, keďže on/poškodený bol ten, komu bolo vozidlo poškodené a znemožnené ho užívať, teda bol obmedzený vo vlastníckom práve a bolo jeho právom si zabezpečiť iné vozidlo na nevyhnutnú dobu, t.j. počas vykonávania opravy jeho vozidla. Cena 37 EUR bez DPH za deň je bežná cena, je obvyklá, primeraná. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol výšku nájomného, ktorú súd vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal dôvod spochybňovať a považovať za neprimeranú. Opodstatnenosť tvrdenia, či spochybnenia žalovaným o neprimeranosti výšky a dĺžky nájomného zostalo v rovine jeho nepreukázaných skutkových tvrdení.

7. Podľa názoru súdu skutočnou výškou škody podľa § 442 OZ je v súdnej veci aj žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti hodnotí súd za podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať

vozidlo až do vydania vozidla. Podľa ustálenej súdnej praxe skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenájaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného.

8. Popri istine súd priznal žalobcovi nárok aj na príslušenstvo istiny, t.j. na uplatnený úrok z omeškania. Postupoval podľa § 517 ods. 1 veta prvá a od. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Pri posudzovaní omeškania žalovaného okresný súd odkazuje aj na znenie ustanovení § 11 ods. 6, 7, 8 zák. č. 381/2001 Z.z. Žalovaný šetrenie poisťnej udalosti ukončil dňom 11.12.2017 (kedy došlo k čiastočnému poskytnutiu poisťného plnenia zo strany žalovaného), týmto dňom začala plynúť 15 dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 26.12.2017 (§ 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z.,). Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne, bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie, teda poníženú o 137,08 EUR. Bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia. (okresný súd odkazuje na rozhodnutie KS Košice z 9.4.2015, sp.zn. 2Co/240/2014).

9. O náhrade trov konania okresný súd rozhodoval postupom podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v spore úspešnému priznal nárok na náhradu trov celého konania (prvostupňové a odvolacie) voči žalovanému v rozsahu 100%. Dodal, že o výške náhrady bude rozhodovať postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

10. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote žalovaný. Domáhal sa zrušenia rozsudku a žiadal vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Odvolateľ považuje rozsudok okresného súdu za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Podľa jeho názoru rozhodnutie trpí vo svojej podstate aj nepreskúmateľnosťou. V ňom vyslovil súd právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci, následne rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Pritom podľa § 220 ods. 2 tretia veta CSP je povinnosťou súdu dbať o to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Odvolateľ mal za to, že okresný súd sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu vo vedenom spore. Naďalej zotrváva na tom, že žalobca nebol vo vedenom konaní aktívne vecne legitimovaný. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne ho potvrdzujú aj dôkazy predložené žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, tak nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej Zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. Z predloženej zmluvy o postúpení jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (podľa názoru odvolateľa neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie neexistujúcej pohľadávky je pre obchádzania zákona absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

13. Podľa názoru odvolateľa okresný súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou. V tejto súvislosti poukazuje na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom

zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla..., je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

14. Vzhľadom na súhrn všetkých prezentovaných dôvodov a skutočností sa odvolateľ domáha, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti a žiada priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

16. Podľa názoru žalobcu jeho aktívna legitímácia je preukázaná z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Preto právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke namietanej aktívnej legitímácie žalobcu považuje za zrozumiteľné a správne. Zdôraznil ďalej, že postupovaný mu bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, čo je zrejme aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu, ako postupníka. To preukazuje, že žalovaný v čase pred podaním žaloby nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky, teda sám potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu už v rámci likvidácie poistnej udalosti. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasnou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a rozpor s ust. § 524 OZ hodnotí žalobca za neopodstatnené. Podľa jeho názoru bolo v súdnej veci preukázané aj odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Žalobca odkazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.5.2019 v obdobnej veci, z neho aj rozhodný právny záver cituje a uvádza, že sa s ním aj stotožňuje. V predmetnom rozhodnutí navyše krajský súd konštatoval aj platné postúpenie pohľadávky, napokon takýto záver prijali v ďalších rozhodnutiach odvolacie senáty v skutkovo a právne obdobných veciach napr. sp.zn. 9Co/86/2019 zo dňa 27.6.2019, sp.zn. 6Co/148/2019 z 21.8.2019, sp.zn. 10Co/182/2019 zo dňa 26.9.2019 a ďalšie.

17. Na predmetné vyjadrenie žalobcu žalovaný/odvolateľ už nereagoval.

18. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podala na to oprávnená procesná strana, proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesným postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

19. Odvolací súd poukazuje prioritne na rozporuplný postup žalovaného v rámci vybavovania celej záležitosti, t.j. nielen v priebehu sporu, ale aj v rámci predchádzajúcej likvidácie poistnej udalosti, keď žalobcovi poskytol čiastočné plnenie nákladov za použitie náhradného motorového vozidla (čiastočne nárok uznal aj plnil), avšak v súdnej veci už modifikoval svoj postoj tak, že namietal/tvrdí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky s následnou námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Podstatnou argumentáciou odvolateľa je jeho snaha zmluvu o postúpení pohľadávky medzi

poškodeným a žalobcom uzatvorenú .... „rozfázovať“ rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva ale tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Nepochybne bolo poškodeného/žalobcu dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, čo bolo možné na ich usporiadanie použiť/uzavrieť viacero relatívne samostatných právnych úkonov. Náležite argumentuje žalobca, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k jej odplatnému postúpeniu so súčasným započítaním pohľadávky. Pri striktnom prístupe k výkladu práv by bolo možné trvať na tom, aby poškodený najprv uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu vzápätí/ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Takýto odvolateľom požadovaný postup konštatovaných procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej fyzické aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do množstva rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodenej a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Uvádzaný záver odvolacieho senátu vychádza z jeho ustálenej rozhodovacej činnosti vo viacerých rozhodnutiach, napr. č.k. 10Co/304/2019 zo dňa 30.5.2019, č.k. 10Co/55/2020 zo dňa 13.8.2020.

20. V súhrne hodnotí odvolací súd žalovaným vymedzené odvolacie námietky, ktorými bol odvolací súd v sporovej veci viazaný za nedôvodné. Z iných dôvodov (právny titul, výška dennej sadzby nájomného, účelnosť použitia náhradného vozidla) odvolateľ závery okresného súdu nespochybnil a odvolací súd nezistil nedostatky v postupe okresného súdu na ktoré by bol povinný prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP).

21. V spore bolo jednoznačne preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou vozidla poisteného u žalovaného vznikli náklady na vypožičanie náhradného osobného vozidla, nájomný vzťah trval počas doby nevyhnutnej súvisiacej s opravou poškodeného vozidla, ktorú dobu poškodená strana nemala možnosť ovplyvniť. Takéto zmenšenie majetku/škody je povinný nahradiť v rozsahu nutne aj účelne vynaložených nákladov žalovaný (§ 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z.z.) a to v okolnostiach súdnej veci postupníkovu dotknutej pohľadávky žalobcovi.

22. Pri posudzovaní nároku žalobcu aj na príslušenstvo pohľadávky (úrokov z omeškania) rozhodovania okresného súdu má podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne oporu v aplikovanej všeobecnej občiansko-právnej úprave - v ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri posúdení, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením žalovanej/priznanej istiny správne vychádzal okresný súd z tej skutočnosti, že povinnosťou žalovaného bolo v zmysle § 11 ods. 7 Z.č. 381/2001 Z. z. poskytnúť do 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti poistné plnenie a v súdnej veci sa tak nestalo, žalovaný plnil - vyplatil poistné plnenie iba čiastočne, hoc vykonané dokazovanie preukázalo, že žalobca nárok na poistné plnenie aj vo zvyšku - vo výške žalovanej istiny mal/má. Žalovaný poistné plnenie v čiastočnej výške poskytol 11.12.2017 a nenamietal dôvodný predpoklad vyslovený okresným súdom, že uvedeným dňom skončil aj vyšetrenie poistnej udalosti. Nasledovným dňom tak začala plynúť 15 dňová lehota na plnenie poistnej udalosti aj vo vzťahu ku zvyšku, táto lehota uplynula 26.12.2017 a od 27.12.2017 sa dostal žalovaný do omeškania so splnením zvyšnej istiny poistného plnenia, čo sa v súdnom konaní preukázal ako nárok dôvodný. Odvolací súd zároveň dodáva, že úroky z omeškania súd priznal žalobcovi v zákonom prípustnej výške (v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

23. V bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov konania okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore a v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi (úspešnému) voči žalovanému (neúspešnému) nárok na ich náhradu.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP rozhodoval odvolací súd o náhrade trov tohto odvolacieho konania a nárok na ich náhradu priznal úspešnému žalobcovi v rozsahu 100 % voči žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol. Poznamenáva, že o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP okresný súd.

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.